

Publicerad 2009-11-04 17:37 av Öknens Ros

Sakta faller snöflingor

luften är kylig

isig

mitt hjärta fryser

inget hjälper mot smärtan

inget hjälper mot kölden

i min själ

vandrar i en öde mark

förstelnade träd kantar min väg

vandrar mot okänt mål

ingen att fråga om vägen

människorna är levande döda

talar inte mitt språk

orkar inte längre

lägger mig ner på den kalla marken

kryper ihop mot kölden

ligger stilla och väntar

så känner jag

sakta sakta kommer den ljuvliga värmen

den sprider sig över hela min kropp

försvinner bort i dimman med ett leende på läpparna

äntligen har jag kommit hem...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Öknens Ros med Poeter.se id #27620 innehar upphovsrätten